Reykjavík, 29. Juli 1860.

Hæstvirti Herra og ástkæri vinur minn.

Eg þakka Yður hjartanlega Yðar ágæta bréf frá 24. f. m. og allar Yðar góðu bendíngar í því mér til leiðbeiníngar og léttis, auk bókarinnar Yðar: Íslenzku Þjóðsagnanna, sem eg hafði feingið með næstu ferð á undan, og komu þær nógu snemma, þar sem og hafði þángað til notað exemplar stiptsbóka safnsins. Þessi bók er daglegur monitor minn og Mentor, eða meir theologice talað: „Ljós á mínum vegum og lampi minna fóta" í myrkrum munnmælanna, ósamkvæmni þeirra og ærustu. Þessu næst skal eg leyfa mér að drepa á fáein atriði í bréfi Yðar hinu síðasta.

Niðurskipuninni á efninu í bók Yðar, sem eg get ekki yfirhöfuð ímyndað mér neina betri, hefi eg viljað fylgja í sem flestum atriðum. Það er undantekning með goðafræðis-kaflann, sem eg hefi slept gjörsamlega fremst, af því eg gat eingu sögulegu við hann aukið, frá því sem hann er hjá Yður, en bæði vantreysti eg mér til að leggja hann út eins áheyrilega á íslenzku, eins og hann er saminn á Þýzku, og það enn, að eg ímynda mér, að alþýðu hér þækti meira til hans koma, ef sögur fylgdu honum. Annað atriði, sem eg hefi leyft mér að víkja úr stað, eru sendíngarnar, sem eg get ekki aðgreint með neinu móti frá uppvakníngum, og hefi því fært þær úr III. flokki, 2. grein, og sett þær aptur í II. fl., 2. gr., sem Þér munuð nú þegar vera búinn að sjá. Úr III. fl. 2. gr. sleppi eg líka „Körperbewegungen, welche zauberische Wirkung äussern"; því það atriði finnst mér eiga heima í Kreddum. Eg býst líka við að eg muni flytja Skolla-særinguna (Abi male spirte) á 106. bls. aptur í legendas, þó er eg ekki búinn að átta mig fyllilega á því enn. — Hræddur er eg um, að mér hafi ekki tekizt að gjöra inngánginn fyrir draugasögunum vel við hæfi, eða eins og Þér hefðuð viljað óska; eg held eg hafi þó aukið hann nokkuð. „Yfirnáttúrlegir hæfilegleikar" eru og nokkru fyllri hjá mér; eg hafði ekki meira til, en eg knaðaði þar í af sögum, er eg þó ekki viss um, nema „Annar atburður" ætti, ef til vill, eins vel inn í Dýrasögur (fuglafræðina sumsè). Eg hafði þegar áttað mig á Kóngi og drottníngu (e. Karli og Kerlingu); þær eru svo sem sjálfsettar í æfintýri (Mährchen); sama er að segja um ummæli og álög, hefndar og heiptarsögur, þær heyra eðlilegast undir þá grein, sem Þér kallið Flüche,